# FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

föredraget den 8 maj 2001 [1]

## Inledning

1. För att kompensera de skador som europeiska jordbrukare skulle kunna drabbas av till följd av införandet av euron i den gemensamma jordbrukspolitiken inrättade den europeiska gemenskapen övergångsregler om stöd som skulle kompensera den värdeminskning av direktstöd som skulle kunna uppstå vid omräkning mellan nationell valuta och den nya gemensamma valutan. Med "direktstöd" avses schablonmässigt beräknade stödbelopp fastställda per hektar eller per djurenhet, kompensationsbidrag per tacka eller get och vissa belopp av strukturell eller miljömässig karaktär.

Republiken Italien har med denna talan ifrågasatt giltigheten av vissa av de bestämmelser som kommissionen har antagit för att fastställa maximibeloppet för kompensationsstöd till italienska jordbrukare avseende direktstöd vars avgörande händelse inträffade den 1 juli 1999.

## Tillämpliga bestämmelser

2. Det agromonetära systemet har till syfte att minska den effekt som kursfluktuationerna, mellan den valuta eller beräkningsenhet som priser och belopp i rättsakter angående den gemensamma jordbrukspolitiken uttrycks i och den valuta eller beräkningsenhet som de betalas ut i, har på jordbrukarnas inkomster inom gemenskapen.

3. För en detaljerad förklaring av detta komplicerade systems historiska utveckling hänvisar jag till generaladvokaten Jacobs förslag till avgörande i målet Italien mot rådet och kommissionen, föredraget den 15 mars i år. [2]

4. Införandet av euron den 1 januari 1999 innebar en djupgående reform av det agromonetära system som hade gällt fram till dess. Som enda valuta i elva av medlemsstaterna blev euron följdriktigt den nya beräkningsenheten inom den gemensamma

1 — Originalspråk: spanska.

2 — Dom av den 5 juli 2001 i mål C-100/99, REG 2001, s. I-5217.

jordbrukspolitiken och ersatte därmed ecun.

5. I rådets förordning nr 2799/98 [3] fastställdes i enlighet härmed att de priser och belopp som fastställs i rättakter angående den gemensamma jordbrukspolitiken, vari inbegrips direktstöd, skall vara uttryckta i euro (artikel 2.1). Stöd och andra belopp skall beviljas jordbrukarna i de deltagande medlemsstaterna i euro, och i övriga fall skall de räknas om till nationell valuta med hjälp av motsvarande växelkurs (artikel 2.2). Sökanden i detta mål tillhör de deltagande medlemsstaterna.

6. För att jordbrukarna skall vara garanterade en stabil inkomst togs i den nya regleringen fortsatt hänsyn till att kompensationsstöd kan behöva beviljas de mottagare av direktstöd som påverkas negativt av variationer i kursen mellan euron och den valuta i vilken de uppbär stödet (antagandet om revalvering av bidragsvalutan).

7. I enlighet härmed stadgas i artikel 5.1 i förordning nr 2799/98 att "[o]m den växelkurs tillämplig vid tidpunkten för den avgörande händelsen för [ett direktstöd] är lägre än den som tidigare tillämpades, får den berörda medlemsstaten bevilja kompensationsstöd till jordbrukarna under tre på varandra följande delbetalningsperioder om tolv månader, med början dagen för den avgörande händelsen". Denna kompensation skall ses som ett slags komplement till de direktstöd vars värde uttryckt i nationell valuta har minskat.

8. Sedan euron infördes har det självfallet inte förekommit sådana förändringar i växelkursen i de medlemsstater som har anslutit sig till den gemensamma valutan eftersom beloppen inom den gemensamma jordbrukspolitiken därefter har uttryckts i euro.

9. Eftersom det var möjligt att omräkningskurserna mellan euron och de nationella valutorna — som skulle fastställas oåterkalleligen genom förordning nr 2866/98 [4] — inte skulle sammanfalla med dem som tillämpats på ecun [5], som fram till dess använts som beräkningsenhet inom den gemensamma jordbrukspolitiken, vilken kursavvikelse skulle kunna medföra skada för jordbrukare som uppbär stöd i en revalverad valuta har rådet genom förord-

3 — Rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron (EGT L 349, s. 1).

4 — Rådets förordning (EG) nr 2866/98 av den 31 december 1998 om omräkningskurserna mellan euron och valutorna för de medlemsstater som inför euron (EGT L 359, s. 1).

5 — I själva verket var omräkningen från ecu mer komplex eftersom de monetära fluktuationerna inte omedelbart återspeglades i jordbrukskurserna (systemet med "gröna kurser").

ning nr 2800/98 [6] antagit ett antal övergångsbestämmelser.

10. Bland dessa återfinns artikel 3.1 i nämnda förordning vari stadgas att kompensationsstöd skall beviljas om "omräkningskursen från euro till nationell valutaenhet ... som är tillämplig dagen för den avgörande händelsen under 1999 [för ett direktstöd] är lägre än den kurs som tidigare använts". Stödets storlek skall beräknas i enlighet med artikel 5 i förordning nr 2799/98.

Med andra ord har lagstiftaren beslutat att, såvitt här är av intresse, jämställa eventuella kursnedgångar till följd av att ecun har ersatts med euron med en revalvering av bidragsvalutan genom att tillämpa samma system.

11. Kommissionen har genom förordning nr 2813/98 [7] antagit tillämpningsföreskrifter för dessa övergångsbestämmelser.

12. Artikel 4.2 i denna förordning hänvisar till förordning nr 2799/98 när det gäller fastställandet av kompensationsstödets storlek.

13. I artikel 5 i förordning nr 2813/98 stadgas att för de deltagande medlemsstaterna skall stödbeloppet räknas om till nationella valutaenheter med hjälp av de oåterkalleligen av rådet fastställda omräkningskurserna.

14. Artikel 6 i samma förordning, om vars tolkning parterna tvistar, har följande lydelse:

"Maximibeloppet för det kompensationsstöd som avses i artikel 4.2 och som är resultatet av en minskning av den till och med den 1 januari 1999 frysta jordbruksomräkningskursen skall ökas med det inverterade värdet av kvoten mellan den stödsats som avses i artikel 5 och den ovannämnda jordbruksomräkningskursen."

15. För den konkreta tillämpningen av dessa samlade bestämmelser har kommissionen antagit förordning (EG) nr 1639/1999 av den 26 juli 1999 om fastställande av maximibeloppet för det kompensationsstöd som beviljas till följd av kurserna för omräkning av euro till nationella valutaenheter eller de växelkurser som gäller den 1 juli 1999 [8]. I bilagan till denna förordning återfinns maximibe-

6 — Rådets förordning (EG) nr 2800/98 av den 15 december 1998 om övergångsåtgärder som skall tillämpas i den gemensamma jordbrukspolitiken med tanke på införandet av euron (EGT L 349, s. 8).

7 — Kommissionens förordning (EG) nr 2813/98 av den 22 december 1998 om tillämpningsföreskrifter för övergångsåtgärderna för införandet av euron i den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 349, s. 48).

8 — EGT L 194, s. 33.

loppen för den första delbetalningen av det kompensationsstöd som beviljas till följd av den sänkning som konstaterades den 1 juli 1999 av omräkningskursen för euron i förhållande till den jordbruksomräkningskurs som tidigare tillämpades.

Förordning nr 1639/1999 innehåller inte några tillämpningsföreskrifter för artikel 6 i förordning nr 2813/98. Det är just denna brist som utgör grunden för Italiens talan om ogiltighetsförklaring.

## Prövning av talan

16. Den italienska regeringen har anfört två grunder till stöd för sin talan om ogiltighetsförklaring. Enligt den första är förordning nr 1639/1999 ogiltig eftersom den står i strid med bestämmelserna i förordningarna nr 2799/98, 2800/98 och 2813/98 genom att den inte innehåller en tillräcklig motivering och har antagits genom maktmissbruk. Enligt den andra är förordning nr 1639/1999 ogiltig eftersom den likabehandlingsprincip som enligt artikel 34 EG skall gälla för jordbrukarna inom gemenskapen har åsidosatts.

*Den första grunden för ogiltighetsförklaring*

17. Enligt den italienska regeringen står den ifrågasatta regleringen i strid med artikel 6 i förordning nr 2813/98, i vilken fastställs ett allmänt kriterium som är tillämpligt på samtliga slags direktstöd som påverkas av frysningen av omräkningskurser oavsett den avgörande händelsen för vart och ett av dessa stöd.

18. Kommissionen å sin sida har gjort gällande att artikel 6 i förordning nr 2813/98 är ett slags undantagsbestämmelse som endast är tillämplig på direktstöd vars omräkningskurs har frysts och vars avgörande händelse inträffade den 1 januari 1999.

19. Kommissionen har i detalj förklarat tillkomsten av förordning nr 2813/98, vars huvudsakliga faser kan sammanfattas enligt följande:

— Enligt artikel 3 i förordning nr 1527/95[9] och andra motsvarande senare bestämmelser har gemenskapslagstiftaren fryst omräkningskursen för

9 — Rådets förordning (EG) nr 1527/95 av den 29 juni 1995 om kompensation för sänkning av jordbruksomräkningskurserna för vissa valutor (EGT L 148, s. 1).

direktstöd *till och med* den 1 januari 1999.

— I enlighet med artikel 123.4 EG har kommissionen i artikel 5 i förordning nr 2813/98 stadgat att direktstöd för de deltagande medlemsstaterna från och med den 1 januari 1999 skall räknas om med hjälp av en omräkningskurs som oåterkalleligt har fastställts av rådet.

— Kompensationsstöd skall utgå med hjälp av den nya omräkningskursen och ger därmed upphov till en mindre inkomstförlust bland annat för italienska mottagare. [10]

— I enlighet med principen om skydd för berättigade förväntningar skall således denna mindre förlust kompenseras genom en lämplig åtgärd (vad jag kallar "korrigerande höjning").

— Denna åtgärd är endast avsedd för jordbrukare vars stöd har påverkats av införandet av euron, det vill säga *från* den 1 januari 1999, och vilka samtidigt skulle kunna göra anspråk på ett direktstöd som har frysts, det vill säga *till och med* den 1 januari 1999.

— Det är av dessa skäl som förordning nr 1639/1999, som fastställer reglerna för beräkningen av stöd vars avgörande händelse har skett efter den 1 januari 1999, nämligen den 1 juli 1999, inte tillämpar den korrigerande höjningen.

20. Denna historiska och teleologiska tolkning (som kommissionen har föredragit att kalla "systematisk") bekräftas, enligt svaranden, av ordalydelsen i artikel 6 vari stadgas om en ökning av det stöd som är avsett att kompensera "en minskning av den till och med den 1 januari 1999 frysta jordbruksomräkningskursen". Eventuella sänkningar av de stöd vars avgörande händelse har inträffat *efter* den 1 januari är således uteslutna eftersom det efter detta datum inte längre är fråga om "frysta kurser".

21. Den italienska regeringen har genmält att artikel 6 i förordning nr 2813/98 utan tvekan är tillämplig på alla stöd som har påverkats av frysningen av omräkningskurserna till och med den 1 januari 1999, utan att det hänvisas till en avgörande händelse.

10 — Ett exempel kan här vara till hjälp för att enkelt förstå problemet. Antag att den frysta omräkningskursen från italienska lire skulle vara 1ecu=1 000 lire och att, vid införandet av euron, liren har revalverats med 10 procent. En euro skulle då motsvara 900 lire och det beviljade kompensationsstödet skulle vara 0,10 euro vilket motsvarar revalveringen. Inte desto mindre skulle omräkningen av dessa 10 cent till italienska lire enligt den nya revalverade kursen inte ge mer än 90 lire. Tillsammans med kompensationsstödet skulle beloppet som räknats om i enlighet med den nya kursen inte till fullo motsvara den inkomstförlust som uppstår till följd av revalveringen (900 + 90 = 990, vilket är mindre än ursprungsbeloppet om 1 000).

Det rör sig om en klar och entydig regel som inte skall ersättas av lagstiftarens påstådda vilja, såsom den kan utläsas i förarbetena.

Vidare har den italienska regeringen anfört att samma problem med skyddet för berättigade förväntningar uppstår på motsvarande sätt när det gäller jordbrukare som har fått rätt till ett stöd efter den 1 januari.

22. Detta senaste påstående från den italienska regeringens sida kan avfärdas direkt. Såsom kommissionen med rätta har gjort gällande kan de aktörer som är intresserade av stöd vars avgörande händelse har inträffat efter den 1 januari 1999 inte göra gällande att de har haft berättigade förväntningar, eftersom gemenskapslagstiftarens garantier om en frysning av omräkningskurserna upphörde efter detta datum.

23. För det andra skall det understrykas att sökanden har godtagit eller i vart fall inte har motsatt sig kommissionens beskrivning av skälen bakom artikel 6 i förordning nr 2813/98.

24. Vid den muntliga förhandlingen frångick den italienska regeringen sin tidigare ståndpunkt i målet och ifrågasatte relevansen av och sannolikheten för kommissionens beskrivning genom att formulera en egen tes om den rättsliga grunden för införandet av den korrigerande höjningen. Under alla förhållanden skall beaktas att detta argument, som tvärtemot kommissionens beskrivning inte stödjer sig på något bevis, har framförts för sent eftersom det har framförts först efter det att tidsfristen för åberopande av bevisning har gått ut.

25. Det återstår att utreda huruvida, vilket den italienska regeringen har gjort gällande, en tolkning av artikel 6 i förordning nr 2813/98 enligt dess ordalydelse med nödvändighet innebär att kommissionen handlade rättsstridigt då den begränsade tillämpningen av den korrigerande höjningen till direktstöd vars avgörande händelse inträffat den 1 januari 1999.

26. Enligt Italien medför den generella och entydiga ordalydelsen i artikel 6 i förordning nr 2813/98 att förordning nr 1639/1999 är ogiltig. Sökanden gör den tolkningen av nämnda bestämmelse att allt direktstöd vars avgörande händelse har inträffat under 1999 skall ökas med den korrigerande höjning som stadgas om i artikel 6.

27. En första läsning av den omtvistade bestämmelsen ger inte något säkert svar vad gäller dess tillämplighet i tiden. Ökningen enligt artikel 6 skall förstås som

ett komplement till det undantagsvisa kompensationsstöd som stadgas om i artikel 4.2 i samma förordning och till vilken artikel 6 hänvisar. Ordalydelsen i artikel 4 ger emellertid heller inte någon användbar vägledning eftersom den endast definierar beräkningssättet för övergångsvisa kompensationsstöd genom att hänvisa till det ordinarie system som har inrättats genom artikel 5.2 i förordning nr 2799/98.

Endast artikel 4.1 i förordning nr 2813/98 anger rätt väg: artikel 6 läst tillsammans med de andra bestämmelserna i avdelning II är en av de "föreskrifter som skall tillämpas för beviljande av det kompensationsstöd som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 2800/98". Artikel 3.1 i nämnda förordning kopplar beviljandet av kompensationsstöd till villkoret att "omräkningskursen från euro till nationell valutaenhet eller den växelkurs som är tillämplig *dagen för den avgörande händelsen* under 1999 är lägre än den kurs som tidigare använts" [11]. Även om avsikten med de av mig kursiverade orden inte synes vara något annat än att i tidshänseende bestämma vilken växelkurs som är tillämplig eftersom omräkningskurserna är fastställda och oåterkalleliga, framgår det av grunderna för övergångssystemet att de stöd som avses är alla de, och endast de, vars avgörande händelse har inträffat under 1999.

28. Mot denna bakgrund synes avdelning II i förordning nr 2813/98, vari återfinns den bestämmelse vars betydelse är i fråga, innehålla tillämpningsföreskrifter för *samtliga* direktstöd vars avgörande händelse har inträffat under 1999.

29. Tvivlen härom låter emellertid inte vänta på sig.

30. För det första innehåller avdelning II i förordning nr 2813/98, enligt vad som anges, tillämpningsföreskrifter för artikel 3 i rådets förordning nr 2800/98, vilken synes utgöra dess juridiska bas. Inte desto mindre innehåller inte denna förordning någon bestämmelse som ger kommissionen rätt att införa den korrigerande höjning som stadgas om i artikel 6. Denna senare bestämmelse skulle kunna ifrågasättas, eftersom den inte har något stöd i grundförordningen, om det inte vore så att inte någon av parterna har gjort det och, framför allt, eftersom förordning nr 2799/98, som i princip behandlar det ordinära agromonetära systemet, i sin artikel 10.1 har en befogenhetsklausul som i större utsträckning än vad som är brukligt ger kommissionen rätt att anta övergångsåtgärder som "visar sig nödvändiga för att underlätta den första tillämpningen av denna förordning", åtgärder som skall förbli tillämpliga "under en tid som är absolut nödvändig för att underlätta införandet av det nya systemet". Det är visserligen så att förordning nr 2813/98 har till syfte att genomföra förordning nr 2800/98, men inte desto mindre är det så att den senare förordningen hänvisar till förordning nr 2799/98 när det gäller beräkningen av stödbeloppen. Detta invecklade användande av hänvisningar kan kommissionen använda sig

11 — Min kursivering.

av för att med stöd av artikel 10 i förordning nr 2799/98 *skapa* systemet med korrigerande höjningar. Det är med all sannolikhet på detta sätt som den andra satsen i redogörelsen för motiven till förordning nr 2813/98, vari nämns förordning nr 2799/98 "och särskilt artikel 10 i denna", skall läsas.

31. Av vad som har anförts ovan drar jag slutsatsen att den rättsliga grunden för artikel 6 i förordning nr 2813/98 inte, trots vad som vid första anblicken synes vara fallet, är artikel 3 i förordning nr 2800/98 utan artikel 10 i förordning nr 2799/98. Detta ger mig skäl att anta att tillämpligheten "under en tid som är absolut nödvändig för att underlätta införandet av det nya systemet" som anges i artikel 10 i förordning nr 2799/98 måste syfta på "dagen för den avgörande händelsen under 1999" enligt artikel 3 i förordning nr 2800/98. Denna begränsade möjlighet till ingripande är svår att förena med den av den italienska regeringen förespråkade tolkningen som, då den låter den korrigerande höjningen omfatta allt stöd vars avgörande händelse har inträffat under 1999, innebär en omformulering av metoden för beräkning av beloppen för kompensationsstöd till en annan än den som rådet har stadgat om i artikel 5 i förordning nr 2799/98.

Detta är den första beståndsdelen i min tolkning.

32. I andra hand vill jag fästa uppmärksamheten vid att om man godtar sökanderegeringens tolkning har artikel 6 i förordning nr 2813/98 en egendomlig lydelse. I själva verket föreskrivs att "maximibeloppet för det kompensationsstöd som avses i artikel 4.2 *och som är resultatet av en minskning av den till och med den 1 januari 1999 frysta jordbruksomräkningskursen*" [12] skall ökas. Om, vilket Italien har gjort gällande, denna ökning skulle vara tillämplig på allt direktstöd vars avgörande händelse har inträffat under 1999, skulle denna precisering vara överflödig eftersom det i förordning nr 1527/95 och andra motsvarande bestämmelser föreskrivs att allt direktstöd som beviljats inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken frystes till och med denna dag.

33. Det är nödvändigt att gå djupare än denna ytliga första tolkning för att förstå att den avgörande faktor som avgränsar denna bestämmelse inte så mycket är "kompensationsstödet" som den "minskning" som har gett upphov till det: de kompensationsstöd som är resultatet av en minskning till följd av den frysta jordbruksomräkningskursen ger rätt till den korrigerande höjningen. Begreppen *reducción, réduction, reduction, riduzione* och *Verringerung* (minskning) — för att inte nämna fler än de huvudsakliga språkversionerna — är alla tvetydiga: en "minskning" avser såväl *handlingen* som *effekten*. I artikel 6 görs således inte någon skillnad mellan den *handling* för att sänka en viss variabel — en handling som till exempel består i att lagstiftaren fastställer en lägre omräkningskurs — och *resultatet* av denna handling. Det är denna senare betydelse av begreppet som i förstone möjliggör den

12 — Min kursivering.

italienska regeringens tolkning av den omtvistade bestämmelsen.

Om man fördjupar sig i ordalydelsen, vilket är nödvändigt, finner man emellertid att verbet minska inte endast är transitivt utan även att den variabel som skall minskas med nödvändighet är ackusativobjekt i meningen. [13] Med andra ord förutsätter minska att det finns ett subjekt som kan tillskrivas minskningen av den variabel som det rör sig om: för att en minskning skall komma till stånd krävs det att någon minskar. På samma sätt förhåller det sig inte med andra verb med motsvarande betydelse, till exempel verbet "disminuir".

34. Bland de möjliga tolkningarna av artikel 6 i förordning nr 2800/98 är det endast det ingripande som lagstiftaren gör genom att sänka de jordbruksomräkningskurser som den har fryst, som utgör en sådan minskning i den betydelse som jag har redogjort för. En jämförelse av den frysta jordbruksomräkningskursen med en växelkurs som är tillämplig efter att denna frysning har skett — vilket förutsätts i artikel 5.2 i förordning nr 2799/98, till vilken hänvisas i förordning nr 2813/98 —, skulle möjligen medföra en "sänkning" om jämförelsen visar en fallande tendens, men aldrig en "minskning", eftersom det inte finns något subjekt som kan tillskrivas en minskning.

13 — Det talas således om att "minska inflationen", "minska den monetära mängden" och "minska arbetslösheten".

35. Man kan tänka sig att eftersom sänkningen beror på att rådet oåterkalleligen har fastställt omräkningskurserna mellan euron och de nationella valutaenheterna genom att anta förordning nr 2866/98, kan upphovet till nedgången i jordbruksomräkningskurserna tillskrivas denna förordning. Man skulle emellertid därvid glömma att förordning nr 2866/98 inte på något sätt avser jordbruksomräkningskurserna, att det agromonetära systemet för euron inte innehåller några föreskrifter om sådana instrument och att lagstiftaren följaktligen har jämställt systemet med en "kompensation för sänkningar av kurser som tillämpas för direktstöd" (ordalydelsen av rubriken till avdelning II i förordning nr 2813/98) med antagandet om en sänkning av tillämpliga växelkurser som regleras i artikel 5 i förordning nr 2799/98.

Detta innebär såvitt avser systemet med direktstöd att avvikelser i de kurser som är tillämpliga i den gemensamma jordbrukspolitiken till följd av införandet av euron är att jämställa med en marknadsmässig utveckling av växelkurserna. Vidare kännetecknas en sådan utveckling av att den är föremål för höjningar och sänkningar i förhållande till vad som förevarit, och inte av ökningar och minskningar.

36. Den tolkning som jag föreslår har vidare stöd i det förhållandet att lagstiftaren har valt en terminologi som allmänt sett är koherent. I artikel 5.1 i förordning nr 2799/98 talas inte om en *minskning av växelkursen* för att definiera vad som vanligen krävs för att kompensationsstöd

skall beviljas, men väl om en kurs som "är lägre än den som tidigare tillämpades". Enligt artikel 1 i den franska lydelsen av förordning nr 1527/95, genom vilken kurserna har frysts, skall den endast tillämpas i fall av "baisse" (sänkningar) av jordbruksomräkningskurser.

37. Inte desto mindre medger jag att det inte är sällsynt att begreppet "minskning" oriktigt används i intransitiv betydelse och att gemenskapsrättsliga texter i sina olika språkliga lydelser innehåller ett antal motsägelser.

38. Även andra data för bokstavstolkningen leder mig till samma slutsats som den som jag har kommit till i den föregående semantiska analysen. Jag stödjer mig därvidlag på interpunktionen — eller snarare på avsaknaden av den — i den enda meningen i artikel 6 i förordning nr 2813/98. För att sökandens argument skall kunna ha någon framgång krävs att uttrycket "till och med den 1 januari 1999 frysta" entydigt fungerar som ett begrepp vilket innebär att det skall föregås och följas av kommatecken. Oberoende av vilken betydelse som ges ordet "minskning" skulle man således kunna tänka sig att det avser varje förändring av jordbruksomräkningskursen, som av rent slumpmässiga skäl har frysts till och med den angivna dagen. Avsaknaden av avgränsning i form av kommatecken innebär en precisering till den jordbruksomräkningskurs vars sänkning eller, om man så föredrar, minskning är relevant: det handlar endast om sänkningar, eller minskningar, som berör jordbruksomräkningskurser som har frysts till och med den 1 januari 1999. [14] Som kommissionen med rätta har påpekat skulle varje sänkning därefter inte vara av relevans för bestämmelsen eftersom jordbruksomräkningskurserna i så fall inte längre skulle vara frysta.

39. Av ovanstående följer att den av kommissionen förespråkade historiska och teleologiska tolkningen av artikel 6 i förordning nr 2813/98, en tolkning som Italien inte har bestritt, är, åtminstone, möjlig och den är att föredra mot bakgrund av att de rättsakter som har antagits av den behöriga myndigheten presumeras vara lagliga. En sådan tolkning överensstämmer vidare med den rättsliga grunden för antagandet av den omtvistade bestämmelsen, det vill säga artikel 10.1 i förordning nr 2799/98, enligt vilken nödvändiga övergångsåtgärder skall vara "tillämpliga under en tid som är absolut nödvändig för att underlätta införandet av det nya systemet".

40. Den italienska regeringen har vad avser den första grunden för ogiltighetstalan

14 — I själva verket är "kursen som har frysts" inte detsamma som "kursen, som har frysts". På samma sätt skall uttrycket "europeiska valutor som har devalverats" inte förväxlas med uttrycket "europeiska valutor, som har devalverats". Den första formuleringen avskiljer subjektet medan den andra endast klassificerar det utan något bestämmande syfte.

gjort gällande att förordning nr 1639/1999, vilken är föremål för denna talan, i strid med artikel 253 EG brister i motivering och att den har tillkommit genom maktmissbruk. Dessa påståenden, som inte närmare har utvecklats, synes grunda sig på det "oförutsedda" drag som den sökande har tillskrivit ändringen av den ifrågasatta förordningen. Då jag själv har kommit till motsatt slutsats vad gäller den grundläggande förutsättningen ser jag mig nödgad att föreslå att domstolen tillbakavisar dessa alternativa argument och samtidigt underkänner denna grund i sin helhet.

*Den andra grunden för ogiltigförklaring*

41. Av de olika faserna i det skriftliga förfarandet kan även utläsas att den italienska regeringen har gjort gällande att även den princip om likabehandling av jordbrukarna som det stadgas om i artikel 34 EG har åsidosatts genom förordning nr 1639/1999. Enligt Italien har de jordbrukare som är mottagare av direktstöd vars avgörande händelse har inträffat den 1 januari 1999 och vilka därmed har rätt till den ökning som stadgas om i artikel 6 i förordning nr 2813/98 — i enlighet med bestämmelserna i förordning nr 755/1999 [15] — otillbörligt gynnats i förhållande till dem som inte har kommit i åtnjutande av den korrigerande höjningen eftersom de är mottagare av stöd vars avgörande händelse har inträffat senare.

42. Om domstolen godtar den av mig föreslagna tolkningen har den särbehandling som sökanderegeringen har pekat på inte uppstått till följd av den ifrågasatta förordningen, utan till följd av förordning nr 2813/98, vilken inte har varit föremål för denna talan, varför talan inte kan vinna bifall på denna grund. Under alla förhållanden anser jag att de skäl som kommissionen har anfört om den rättsliga grunden för den korrigerande höjningen, och särskilt omsorgen om att inte åsidosätta skyddet för stödmottagarnas berättigade förväntningar, är relevanta och tillräckliga för att motivera särbehandlingen.

43. Talan kan således inte heller vinna bifall på den andra grunden.

**Rättegångskostnader**

44. Eftersom talan enligt mitt förslag skall ogillas skall Republiken Italien i enlighet med artikel 69.2 i rättegångsreglerna förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

15 — Kommissionens förordning (EG) nr 755/1999 av den 12 april 1999 om fastställande av maximibeloppet för det kompensationsstöd som beviljas till följd av kurserna för omräkning av euro till nationella valutaenheter eller de växelkurser som gällde den 1 och den 3 januari 1999 (EGT L 98, s. 8).

## Förslag till avgörande

45. Mot bakgrund av vad ovan anförts föreslår jag att domstolen skall ogilla Republiken Italiens talan och förplikta denna stat att ersätta rättegångskostnaderna.